

Reactie NLE op Financiële Paragraaf (versie 23) d.d. 20 december 2020

Algemeen

Naar aanleiding van het vrijgeven van de concept Financiële Paragraaf, versie 23 met als doel via een externe consultatie commentaar te krijgen vanuit de branche, geeft de NLE desgevraagd graag haar zienswijze.

In dit verband kan worden gemeld dat de NLE haar achterban uitvoerig over deze materie heeft geïnformeerd door middel van een digitaal seminar op 12 januari 2021. De onderstaande beschouwing wordt volledig gedeeld door alle leden van de NLE.

Per onderwerp treft u het commentaar aan.

Financiële Paragraaf en Handreiking zijn nu onlosmakelijk verbonden. De NLE wil dat graag anders:

Tijdens de informele rondes, waarin eerder commentaar mocht worden gegeven, is vanuit de NLE voorgesteld de Financiële Paragraaf niet dwingend toe te passen in het geval er gebruik wordt gemaakt van de methodiek van de Handreiking Zorgschade (2017). Dit ter voorkoming van een "alles of niets situatie", waardoor drempelvrees kan ontstaan om überhaupt de Handreiking Zorgschade te gebruiken.

De Handreiking Zorgschade zelf kan veel voordelen bieden voor het inventariseren van de zorgschade, zonder dat partijen daarnaast behoefte hebben aan de dwingende tariefstelling en methodiek voor het vergoeden van uren, zoals thans is voorgesteld in de Financiële Paragraaf. Zeker nu er sprake is van een handreiking lijkt het passend de diverse partijen ook deze vrijheid te geven.

De NLE stelt daarom voor de Handreiking Zorgschade en Financiële Paragraaf niet automatisch en verplicht aan elkaar te koppelen. Het nut van dit zgn. onlosmakelijk verbinden is niet duidelijk en het beknót onnodig de vrijheid van partijen om zelf invulling te geven aan het eigen letselschade proces.

Maatwerk:

De aanleiding voor het ontwikkelen van de Handreiking Zorgschade was het concept wetsvoorstel Zorg en Affectieschade uit 2014. Met name het zorgdeel in deze wet poogde een verruiming te geven van het vorderingsrecht op zorgkosten. Hierbij ging het met name om een oplossing te bieden voor de situaties waarbij ouders hun (goed) betaalde baan opzegden om redelijke en noodzakelijke zorg voor aan hun geïnvaleerde kind te geven, waarbij er sprake was van ernstige economische achteruitgang. Deze achteruitgang zou

zijn ontstaan doordat de (goed) betaalde baan werd opgezegd en de vergoeding voor de te geven hulp beduidend lager was.

In de huidige Handreiking Zorgschade en Financiële Paragraaf is men een beduidend andere koers gaan varen. Zij het dat er op pagina 18 wel het voorbeeld wordt genoemd van een piloot die stopt met werken om voor zijn kind te zorgen, als zijnde een situatie van maatwerk, te duiden door de zorgschade deskundige.

Het is jammer dat het pleidooi van de NLE, om duidelijker aan te geven wanneer er sprake is van maatwerk, tot op heden nog niet is opgevolgd.

Het zou goed zijn om bijvoorbeeld te stellen:

"Indien als gevolg van te geven hulp door de hulpverlener inkomsten geheel of gedeeltelijk noodzakelijkerwijs zijn opgegeven en deze wordt financieel onvoldoende gecompenseerd uit de door de hulpverlener te ontvangen vergoedingen voor zorg is er sprake van maatwerk. Het redelijkheids criterium blijft hierbij van kracht"

De commissie geeft hierbij niets weg. Het appelleert juist aan de behoefte en gedachte van de opstellers van het concept wetsvoorstel Zorg- en Affectieschade. Door nu aan deze situatie in het geheel voorbij te gaan kunnen de Handreiking Zorgschade en Financiële Paragraaf mogelijk kritiek ontvangen, te weten dat er geen rekening is gehouden met de aanleiding van destijds voor het opstellen van de Handreiking Zorgschade. Met het opnemen van bovengenoemd voorbeeld in de Financiële Paragraaf wordt deze kritiek voorkomen.

De ervaringen tot op heden bij het ontwikkelen van de Handreiking Zorgschade, en vooral de Financiële Paragraaf, is dat er onrust is ontstaan in de diverse lopende dossiers waarbij nu al langdurige zorgschade speelt. Met name is het zorgelijk dat de verzekeraars, die op de hoogte zijn van de ontwikkelingen rondom de Financiële Paragraaf en de daarbij voorgestelde nieuwe tarieven, al aangeven voor de toekomst uit te willen gaan van de nieuwe systematiek uit de Financiële Paragraaf. Dit aangezien deze methodiek zal leiden tot lagere schadevergoedingen dan die tot op heden zijn betaald.

Deze situatie heeft tot gevolg dat, door het ontwikkelen van de Financiële Paragraaf in zijn huidige vorm, nieuwe extra discussies ontstaan in bestaande dossiers die, vanwege hun complexiteit tot op heden, al vaak moeizaam verlopen.

Het zou de branche zeker helpen indien er zou worden voorgesteld:

"In reeds bestaande dossiers, waarbij eerder een andere methodiek is gebruikt voor het bepalen van zorgschade, dan de voorgestelde methodiek in de Handreiking Zorgschade en Financiële Paragraaf, is er automatisch sprake van maatwerk. Los van het feit dat de Handreiking Zorgschade geen richtlijn is wil De Letselschade Raad voorkomen dat de Handreiking Zorgschade en de Financiële Paragraaf aanleiding zijn voor nieuwe discussies in reeds lopende zaken. Ook in die gevallen is het geheel aan partijen om in het letselschadedossier wel of niet te kiezen voor de methodiek van de Handreiking Zorgschade en de Financiële Paragraaf".

De NLE roept de commissie met klem op deze verantwoordelijkheid te nemen ter voorkoming van nieuwe langdurige discussies in reeds (lang) lopende letselschadedossiers.

Belastingschade:

Het is de bedoeling dat de Handreiking Zorgschade en Financiële Paragraaf alle bij het letselschadeproces betrokken partijen zo snel mogelijk duidelijkheid krijgen over de correcte begroting van de zorgschade. Een onderdeel van de begroting is uiteraard ook het antwoord op de vraag of de vergoeding, die de zorgverlener ontvangt, bruto of netto is. In de huidige voorstellen zoals deze zijn geformuleerd wordt er helaas onvoldoende duidelijkheid gegeven over het onderwerp belastingschade.

De opmerking dat, indien er belasting betaald moet worden over de zorgschade "*verzekeraar en/of de zorgbehoefte voor een X-deel de aanslag te laten voldoen*" is onvoldoende concreet.

Ook de mededeling op dezelfde pagina (17) dat de verzekeraar "*eenmalig de aanslag zou voldoen maar in de toekomst andere afspraken maken zoals ... het alsnog inschakelen van louter professionele zorgaanbieders*" is een voorstel dat alle redelijkheid mist en geen recht doet aan de wens van ouders om zelf de intensieve verzorging voor hun geïnvalideerde kind op zich te nemen.

De NLE handhaaft het standpunt dat de verzekeraars een belastinggarantie moeten afgeven voor de zorgverlener, dan wel dat er geadviseerd wordt om nà de rapportage van de zorgdeskundige en nà overeenstemming over de uurtarieven terstond bij de belastinginspecteur navraag te doen over het al dan niet belastbaar zijn van de vergoedingen voor de zorg.

Door dit spoedig te doen is er na de reactie van de belastingdienst algehele duidelijkheid over de zorgschade; een wens van alle partijen die deze schadepost volledig willen begroten.

Daarnaast voorkomt deze aanpak een latere en mogelijk onverwachtse belastingclaim. Deze latere claim kunnen de zorgverlener, het slachtoffer maar ook de verzekeraar onaangenaam verrassen.

Methodiek verrekenen zorguren uit de Financiële Paragraaf:

De Financiële Paragraaf schrijft ook een methodiek voor op welke wijze de uren zorg dienen te worden verrekend met het PGB.

Het is de vraag of deze methodiek dwingend kan worden voorgeschreven.

Indien de methode van de Financiële Paragraaf wordt gevolgd wordt het slachtoffer beknot in de eigen keuzevrijheid voor het besteden van het PGB, hetgeen niet is toegestaan.

Uurlonen:

De NLE heeft al een aantal malen eerder bezwaar aangetekend tegen de gehanteerde uurlonen. Hierbij zijn ook recente uitspraken overgelegd waarbij rechters op een geheel andere manier de uren voor zorg honoreerden dan de wijze waarop de commissie dat voorstelt in de Financiële Paragraaf.

Een echte mijlpaal in de jurisprudentie op het gebied van zorgschade is het bekende Johanna Kruidhof arrest (Hoge Raad 28 mei 1999).

In dit arrest staat letterlijk:

"De Hoge Raad oordeelde dat op grond van artikel 107 BW het kind aanspraak kon maken op vermogensschade wegens de verzorging thuis. Het staat de rechter in dit geval vrij te abstraheren van de concrete zaak en langs abstracte schadebepaling de kosten voor de thuisverpleging te begroten op het bedrag dat dit gekost zou hebben indien de thuisverpleging door professionele hulp verleend was."

Ook de eerdere door de NLE genoemde uitspraken, die van recentere datum zijn, wordt gerefereerd aan het professionele tarief als zijnde een passende vergoeding voor de hulp van ouders. Ook wordt daarin verwezen naar de zienswijze van de Hoge Raad.

De NLE heeft al eerder aangegeven dat het niet uit de voeten kan met de voorgestelde tarieven vanuit de Financiële Paragraaf en maakt zich ernstige zorgen of, indien deze tarieven wél zouden worden overgenomen in de dossiers, er geen beroepsfout door de belangenbehartiger wordt gemaakt. De jurisprudentie wordt immers genegeerd. Zelfs die van de Hoge Raad.

Ondanks deze noodkreet is er helaas (nog) geen inhoudelijke reactie gekomen.

Feitelijk gaan zowel de Handreiking Zorgschade als de Financiële Paragraaf over het begroten van zorgschade. Bij het begroten zijn de gekozen uurlonen uiteraard van zeer groot belang. De totale schade is immers het aantal uren maal de prijs per uur.

Indien de rechtspraak bij de prijs (het uurloon) niet wordt gevolgd kan alleen die partij akkoord gaan, in wiens voordeel de nieuwe uurlonen zijn. Dit ten opzichte van uurlonen waarbij wel de maatstaven die de jurisprudentie zijn gevolgd.

De NLE heeft dan ook aangegeven niet akkoord te kunnen gaan met de huidige voorgestelde uurlonen.

Tot slot:

De NLE spreekt haar waardering uit voor al het werk door de commissieleden en de NLE hoopt dan ook met voornoemde opmerkingen de commissie te hebben geholpen bij het opstellen van een verantwoord en goed document. Daarbij verwacht de NLE dat de commissie ervoor kiest om geen onvolledig stuk met mogelijke onzorgvuldigheden af te leveren, uitsluitend en alleen om reden dat men nu al zo lang bezig is, maar zal gaan voor een inhoudelijk zo goed mogelijk eindresultaat. Een resultaat dat recht doet aan de belangen van slachtoffers, verzekeraars en de goede reputatie van De Letselschade Raad.
